

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам намозларининг кайфияти (3-дарс)

05:00 / 09.01.2017 3978

3-дарс.

3-Матн:

Кейин такбир айтар эдилар.

3-Матннинг далиллар:

دَّمَخُمُ نَعْلِي قَعْنُونَ نَعْنَانِي فَسُوعِي كَوَانَتْ دَحَابِي شِيَابًا نَبْنَامُ تُعَانَتْ دَح-١
هِيَ لَعْلَلِي لَصَلَّالْ لُؤْسَرَلْ لَقَلْ لَق هِنَع لَلْ لِي ضَرَّيْلَعُ نَعْنِي فَفَنَحْلَلْ لَنْبِ
«مِي لَسْتَلْ أَلْ لِي لَحْتَوْ رِي بَكَّتَلْ أَلْ أَمِي حَتَوْ رُوهُ طَلَلْ أَلْ لَصَلَّالْ حَاتْفَم» - ملسو

1. Алий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: “Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: **“Намознинг калити таҳоратдир. Унинг таҳримаси такбирдир. Таҳлили эса саломдир”**, дедилар”. Термизий ривояти. Ҳоқим ва Ибн Сакан бу ҳадисни саҳиҳ дейишган.

نَبْنَدَّمَخُمُ نَبْنَسَحْلَلْ أَنْ رَبَّحْ أَيْ رُقْمَلْ لِي لَعْنَبْنَدَّمَخُمُ نَبْنِيْلَعُ : نَسَحْلَلْ وَبَأَنْ رَبَّحْ أ-٢
نَعْنَعْبُغَشْ أَنْ تَدَحْ رَمْعُ نَبْنُ صَفَحْ أَنْ تَدَحْ يَضَاقُ لَبْ وَقَعِي نَبْنُ فُسُوِي أَنْ تَدَحْ قَاخْ سِ
رِي بَكَّتَلْ أَلْ لَصَلَّالْ حَاتْفَم : لَقَلْ لَعْلَلْ دَبْعُ نَعْنُ صَوَّحْ أَلْ لِي بَأَنْ عَقَاخْ سِ لِي بَأْ
مِي لَسْتَلْ أَلْ لِي وَضَاقُ نَأَوْ

2. Абдуллоҳ (ибн Масъуд) розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: “Намознинг калити такбирдир. Уни адо қилувчиси саломдир”. Буни Абу Нуъайм “Намоз китоби”да ривоят қилган. Ҳофиз “Талҳис”да ҳадиснинг санадини саҳиҳ деган. (Осорус Сунан 1/63).

4-Матн:

Қўллари кўтарилган ҳолда бармоқлари орасини очар эдилар. Лекин мутлақ очик ҳам ва мутлақ ёпиқ ҳам бўлмай балки уларни ўз ҳолига қўяр эдилар. Кафтларининг ичини қиблага қаратардилар.

4-Матннинг далиллар:

أَنْ تَدَحْ بَ وَقَعِي نَبْنُ دَّمَخُمُ : سَابَعْلَلْ وَبَأَنْ تَدَحْ طِفَاخْ لَلْ لَعْلَلْ دَبْعُ وَبَأَنْ رَبَّحْ أ-١
بِئْذِي بَأَنْ أَنْ تَدَحْ يَدَقْعَلْ لَرْمَاعُ وَبَأَنْ تَدَحْ رَصْمَبْ يَرْصَبْ لَلْ قَوْزَرَمُ نَبْنُ مِي هَارِبِ

ثالث : لاقف قيرزي بن بديسمه ريه وبأني لعل خد : لاقناع مس بن ديس نس نع
ماق اذ انك ، سائل ان هكارت نوب لمغي - ملسو هيلع لصلص - لائل لوسر انك
اهمضي ملو وع باصا نيب جرفي ملو ودي برماع وبأراشأو ، اذكه لاقرة الصل لى لى

1. Саид ибн Самъон айтади: “Бани Зурайқ масжидида бизнинг олдимизга Абу Ҳурайра кириб келиб шундай деди: “Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам амал қилиб юрадиган учта нарса бор эди, одамлар уни тарк қилишмоқда: “Қачон у зот намозга турсалар шундай дердилар”. Абу Омир қўли билан кўрсатди. Бармоқлари орасини очиб ҳам юбормади, ёпиб ҳам олмади. Ҳоким “Мустадрок”да ривоят қилиб, шундай деган: “Санади саҳиҳдир. Буни икки шайх келтиришмаган. Имом Заҳабий ҳам шуни тақрир қилган. (Ал-Мустадрак ала саҳиҳайн 1/234). Саид ибн Самъон Мадина аҳлидан бўлган тобеъинлардандир.

دبعو يمرضح لرفع وبأ انث ينزمل لهلل دبعب ندمحأ دمحم وبأ هانربخأ ام-٢
نبنع نامي لانب ييحي انث جشأل دي عس نب هلل دبعب انث الاق مانغ نب هلل
ملسو هيلع لائل لصلص يبنل انك ريره يبا نعا ملس نب دي عس نب عبئذي با
" ارشن لصلص لى ف هع باصا رشن ي

2. Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: “Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам намозда бармоқларини ўз ҳолида ёядилар”. Ҳоким “Мустадрак”да ривоят қилган 1/235.